

Redacția și Administrația
Cluj Str. Nicolae Iorga Nr. 6-8

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 10.000 Lei, pe 6 luni
5.000 Lei, pe 3 luni 2.500 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Inregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Năsterea Sfintei Fecioare

de Pr. N. Pura

Ne bucurăm azi lângă leagănul Sfintei Fecioare; nașterea Maicii noastre înveselește cerul, mângâie pământul și face să se cutremure iadul.

Scriptura nu ne spune unde s'a născut Fecioara, dar știm că s'a născut cu mărire, care întrec toate măririle fiicelor acestei lumi.

Maria e mare după neamul din care se naște. Ea se trage din neamul împărătesc al lui David. Isus vrea să aibă o mamă de viță împărătească, pentru a arăta împăraților că toată puterea le vine dela El. De aceea la nașterea Lui, împărații vor veni și vor aduce daruri. Maria se naște, deci, ca Impărăteasă. E adevărat că împărăția Fiului ei nu e din lumea aceasta. De aceea nu se va bucura de podoabele și belșugul împăraților lumesti și va trăi în sărăcie. Dealtfel nu podoabele tac împărații, ci dreptul care-l au, chiar dacă acest drept nu e recunoscut. Va veni însă vremea, când Fiul tău, Marie, va cuceri, prin Cruce, împărăția și atunci se vor împlini cele spuse ție de Arhangel: „și-i va da lui Scaunul lui David, tatăl său“.

Dar Maria e mare îndeosebi pentru darurile cerești de care s'a învrednicit. Ori, ce-a făcut Dumnezeu pentru Maria? El a făcut-o părtașă tainei sale: Tatăl o chiamă fiica Sa; Fiul o iubește ca mamă a Sa; iar Spiritul Sfânt o privește ca pe mireasa Sa.

Să o privim în această frumoasă zi a nașterii sale. O vom vedea ca sf. Ioan în Apocalips: îmbrăcată în soare, ea e pătrunsă, ca un cristal, de razele luminii dumnezeiești. — Luna e sub picioarele Sale, Ea e puternică și a învins pentru tot-

(continuare în pag. 4)

Avem deosebită plăcere de a tipări în gazeta noastră „Tatăl nostru“ versificat, trimis spre publicare de D-l Vasile Militaru, maestru al scrisului bun.

Tatăl nostru

In versuri de: VASILE MILITARU

*Tatăl nostru care'n ceruri ești,
Sfințească se numele Tău sfânt,
Vie-Împărăția Ta din slăvi cerești,
Fie voia Ta și-al Tău cuvânt,
Precum în cer, așa și pre pământ.*

*Pâinea noastră cea de apururi dată,
Dă-ne-o nouă astăzi, dar ceresc,
Și păcatele Tu iartă-ni-Le, Tată,
Precum erlăm și noi în viața toată
Acelor care nouă ne greșesc.*

*Și'n ispită, Doamne, nu ne duce:
Incerări să n'avem prin satan,
Ci, ușurând a vieții noastre cruce, —
Suflete curate spre-a Ți aduce, —
Isbăvește-ne de cel viclean!*

SARPELE

„Cel mai șiret dintre toate fiarele de pe pământ“ (Facerea 3, 1)

de ANTON CRIȘAN

Dante Alighieri, prințul poeziei, în nemuritoarea lui operă „Infernul“ are o scenă în care șerpilor se lipește de suflete și se încolăcesc în jurul lor până ce le preschimbă în ființe târâtoare. Aceasta e pedeapsa ascultării șarpelui.

Șarpele, soldat al diavolului...

Șarpele ispitei...

Șarpele ce ne târâște sufletul spre lumea lui...

Șarpele, tatăl păcatului...

El s'a târit chiar și în istoria primei perechi de oameni. E prezent în primele zile ale omenirii, pe primele pagini ale Bibliei. „Nu, nu veți muri“. (Facerea 3, 4). Primul dascăl al păcatului și-a îndeplinit menirea cu vârf și îndesat.

Șarpele va fi de față în ultimele zile ale pământului, pe ultimele pagini ale Sf. Scripturi. „cu șapte capete și cu zece coarne“ (Apoc. 12,3) va mătura „Cu coada stelele“ cerului și va umbla să ucidă pe fiii Domnului.

Dar șarpele nu s'a retras în odihnă odată cu săvârșirea întâiului păcat. El se târâște monstruos dealungul veacurilor, prin nenumăratele milioane de suflete, spre împlinirea rosturilor sale. Nu ți-a ieșit în cale niciodată, când te plimbai nepăsător pe ulița rosturilor tale? N'a alunecat niciodată șarpele ispitei prin pășunea vieții spre pământul inimei tale? Nu ți-a adresat nici o chemare spre brațele moi și calde ale ispitei?

Ba da! Inelele sale de ghiță au atins toate sufletele ce-au sălășluit pe pământul acesta, au bătut la toate porțile și-au căutat să-și încălzească ființa în cuibul cald al tuturor inimilor.

Cu zumzet de fluturi s'a învârtit în jurul crinilor neprihănirii tale. Chemările ce poartă în sân păcatul sunt chemările șarpelui. Deșertăciunile parfumate, dulceața josnică de la

(continuare în pagina 3)

Pentru familia creștină

Sf. Taină a Căsătoriei

de I. Agârbiceanu

Căsătoria, din rânduiala naturală și din așezarea dumnezească, este întemeiată pentru ca sub așezământul ei să se poată naște copiii, să se poată desvolta familia. Căsătoria a fost așezată pentru familie, și nici-o familie nu poate exista, fără căsătorie, sau înafară de căsătorie. Bărbatul sau femeia care au copii înafară de căsătorie, nu vor putea spune niciodată că aceia formează familia lor, și nici nu spun. De cele mai multe ori li-e rușine să mărturisească, în caz că sunt căsătoriți, că au copii și pe delături de căsătorie și-i lasă să fie crescuți ca pui de cuc în cuib străin.

În cazuri rare când și-i recunosc de obicei urmează certe, bătăi, despărțiri sau chiar și crime, ca o dovadă că omul, peste tot, nu află lucru firesc și creștinesc să aibă cineva copii în afară de căsătorie.

Dacă nu sunt căsătoriți și bărbatul cu femeia au copii, aceștia sunt socotiți ca „nelegiuți“, în înțelesul că sunt născuți în afara așezământului legiuit care e căsătoria, nu doar în înțelesul că înșiși copiii ar avea vreo vină și ar fi de lepădat.

Chiar când un bărbat și o femeie, liberi amândoi, ar fi hotărâți să se căsătorească și chiar dacă lucrul acesta ar fi sigur, ei nu pot avea, fără păcat de mort, copii împreună înainte de căsătorie, și chiar nici nu le este îngăduit a locui împreună sub acelaș acoperiș.

Familia nu poate răsări decât în căsătorie, sub pavăza ei.

Căsătoria, ca așezare naturală și dumnezească în aceeași vreme, nu are numai menirea ca în sânul ei să se zămislească și să se nască noi oameni în lume, ci să-i și crească, să le facă educația de lipsă.

Căsătoria cu familia născută din ea nu are menirea să îngri-

(continuare în pag. 3)

Legenda leneviei

Odată Satana se hôtări să se împace cu Dumnezeu. El convocă în iad un consiliu. Unul după altul îngerii căzuți din cer erau de părere să se facă demersuri pentru împăciuire cu Cerul.

Totuși diavolii spuseră stăpânului lor:

— Satane să nu te lași moale... Să cauți condițiuni bune pentru noi. Să nu predai tot domeniul tău... Cere din partea lui să-ți lase domnia pe jumătate din sufletele oamenilor.

Satana auzi cererile îngerilor lui și nu răspunse nimic. Numai zâmbetul viclan al buzelor sale liniști adunarea. Ghi-ceau deavolii că stăpânul Iadului avea un plan ascuns.

Solii Satanei se anunțară la poarta Raiului:

— Regele nostru vrea să încheie pace cu Dumnezeu, ziseră ei.

Dumnezeu tocmai se plimba prin aleile Raiului. Era o zi foarte frumoasă. Dumnezeu părca nespuse de vesel.

— Să vie, porunci El și să ceară iertare!

Satan intră smerit în Raiu și îngenunche înaintea Domnului.

Cu o voce miorlăitoare, înecat în lacrimi, zise:

— Vin să cer iertare. Am greșit. Ca semn al smerenței mele, vin să-ți predau vițiile, și

toate păcatele oamenilor. Le-am adunat și ți le predau.

Dumnezeu era încântat. Satana îl aduse tot ce înjosește pe om: mândria, risipa, îngâmfarea, lăcomia, sgarcenia, minciuna, invidia, răutatea și atâtea altele...

Lumea părea că va scăpa de toate relele.

Era cât p'aci să dea Dumnezeu ordin să se deschidă porțile Raiului pentru Satana și pentru toți diavolii lui, când deodată fața lui Dumnezeu se întunecă.

— Nu mi trebuie aceste daruri; păstrează-le. Mie să-mi aduci numai o singură patimă. Să dispară LENEVIA din lume.

Diavolul se făcu roșu la față și răspunse:

— Singură lenevia vreau să o rețin în puterea mea.

— Șiret vrei să rămâi, diavole. Tu știi prea bine că e de ajuns ca oamenii să fie leneși, că apoi vor deveni tot așa de vicioși ca mai înainte: lacomi, dușmănoși, necinstiți, hrăpăreți. Dă-mi deci lenevia.

— Nu pot, răspunse Satana. Lenevia este puterea mea cea mai mare cu care pervertesc omenirea.

— Și așa nu s'a putut încheia tratatul de pace între Dumnezeu și Satana.

Oskar Wilde

Rugăciunea Domnească: Tatăl nostru

Intr'o zi, pe când apostolii stăteau de vorbă cu Invățătorul lor divin, îi spuseră: „Doamne, învață-ne să ne rugăm”, (Luca 11, 1-4) și Isus îi învăța rugăciunea „Tatăl nostru”. Gândiți-vă în primul rând cine e Acela care a întocmit această rugăciune, Acela care însuși trebuie să vă rugați. Nu e în obiceiul regilor pământului de a întocmi ei însuși rugămintele supușilor lor; dar e obiceiul Regelui regilor ca să învețe pe credincioși să se roage pentruca prezentând Tatălui rugăciunea Fiului, să fie mai curând ascultată.

Intrucât această rugăciune vine chiar dela Dumnezeu, nu este altă rugăciune pe care s'o faceți cu mai multă atențiune, cu mai multă cucernicie și devoțiune. De acum încolo roștiți această rugăciune cu mai mult respect, mai multă teamă, mai multă încredere și dragoste, pentruca „Tatăl să recunoască cuvintele Fiului Său și ca acela care sălășluște în inimile noastre să grăiască prin gura noastră”, cum zice sf. Ciprian.

Rugăciunea aceasta e numită

Domnească, întrucât e dată de Domnul, conține în puține cuvinte tot ce se poate cere dela Dumnezeu cu rațiune și sfințenie. Examinați, în ce stare sufletească recitați această rugăciune; dacă nu ești umil, desprins din cele pământești, supus voinței Domnului, temperat, cast, îndurător și viu prin fapte, sau cel puțin prin dorință, atunci ești un ipocrit; inima ta îți desminte gura și ceri lui Dumnezeu tocmai ceea ce ți-i teamă că-ți va da.

Considerați în al treilea rând care este forma rugăciunii domnești. Ea nu poate fi mai perfectă. Nu este nimic de prisos și nimic nu-i lipsește; pentru acest motiv Tertulian o și numește „Evanghelie prescurtată”.

Tatăl nostru este cea mai însemnată rugăciune, fiindcă se distinge de celelalte prin putere, simplitate și bogăție de gândiri.

Ea are față de celelalte rugăciuni o putere covârșitoare, fiindcă rostind-o, nu numai că ne rugăm în numele Domnului Nostru Isus Hristos, ci chiar cu propriile Lui cuvinte.

In această rugăciune pătrundem după cuviință rostul cuvintelor rostite de Mântuitorul: „Orice veți cere dela Tatăl în numele Meu, vă va da vouă”. (Ioan 16, 23-24). Rugându-se în numele său și cu vorbele sale omul adesea nu știe ce cere dela Dumnezeu. (Matei 20, 22-23). Dumnezeu ascultă bucuros rugăciunea „Tatăl Nostru”, deoarece este alcătuită de însuși Fiul Său. Ea este numită clopotul care cheamă puterea cerească, în sprijinul nostru ca apărătoare contra dușmanilor noștri, chiar și la ușa raiului.

Tatăl nostru e cea mai ușoară dintre rugăciuni, fiindcă are o limbă ușoară.

Cea mai simplă limbă e limba inimii; cel care se roagă din

suflet nu vorbește mult.

„Tatăl nostru” este scurtă în cuvinte, dar bogată în conținut. Copilul se roagă în aceste cuvinte cu evlavie, iar înțeleptul se îneacă în adâncimea ei și nu o poate deșerta. In „Tatăl nostru” ne rugăm pentru toate bunurile pământești și cerești.

Tot ceea ce vrem să cerem dela Dumnezeu este conținut în „Tatăl nostru”. Dacă ai cerceta toate rugăciunile nu găsești ceva care să nu fie conținut în „Tatăl nostru”. „Tatăl nostru” conține în acelaș timp un mic rezumat din sf. Evanghelie. Se poate chiar asemăna „Tatăl Nostru” cu o piatră prețioasă mică, care este foarte valoroasă.

Pr. Dr. M. C. Ionescu

Intre bine și rău

Trei oameni cinștiți, care voiau să introducă în lume mai multă omenie, se uniră și începură să lupte din rășputeri.

Unul zise: Priviți... cum se ard pe rug oamenii nevinovați pentru că le diferă părerile. Să luminăm creierul asupritorilor.

Celăialt zise: Priviți... fiarele cu chip de oameni, care asmuță oameni contra oamenilor, neamuri contra neamurilor, popoare contra popoarelor, voind să dea toc lumii.

Al treilea zise și el: Iată cum bogății vor să inflă-

mânzească mulțimile. Iată oameni, ce se porecesc oameni de știință, cum întunecă mințile, turbură inimile, în loc să le lumineze, să le înlănzască.

Și cei trei oameni luptară până își dădură sufletul.

Și trecură anii, trecură veacuri și mereu răsăreau oameni noi și alți oameni cinștiți care predicau binele și luptau pentru dreptate. Sunt și azi dintre aceștia dar lupta lor e zadarnică, căci ce pot face cei puțini contra: prostiei, răutății și cruzimei omenești?

După KARL EWALD

Aruncați cioburile

Pe masa mea de scris era un vas foarte frumos. Din nebagare de seamă l-am atins, l-am răsturnat, a căzut și s'a sfărâmat. O mână de cioburi. Am chemat servitorul:

— Aruncă cioburile la gunoiu!

Dar privirea mea se opri pe unele din aceste cioburi. Pe vreo trei din ele frumoasele deseme rămăseseră întregi.

DOAMNE

*De ce în mine câteodată
Eu simt ispitele cum cresc
Și cum torontele revoltei
Se sbat și urlă și isbesc?*

*De ce peste limanul păcii
Coboară solul răsvrătirii?
Și trec corăbiile urii
Pe apa limpede a iubirii?*

*De ce via degele de spectri
De-mi turbur' pacea contemplării?
De ce din suflet smulg lortarea
Și-mi toarnă setea răsunării?*

*O, Doamne! 'n astfel de oplita
Coboară-ți aripa ta sfântă;
Și dă-mi o licărire în noapte
Revoltei care mă frământă.*

B. B. CEDAN

Pe un ciob era pictată o ramură de rășlin și un fluturaș; pe un alt ciob era pictat un căraș cu aripioare lucii. — Am uitat ce reprezenta cel de al treilea ciob.

Imi părea rău după ele, ridicai cele trei cioburi și le ascunsei în cearșaf.

Celelalte cioburi au fost aruncate la gunoiu.

Peste câțiva ani imi aranjam hârțile. Printre rafturile de cărți îngălbenite, printre fotografiile șterse, am găsit și cele trei cioburi din vasul sfărâmat. Le-am privit din nou și văzui că sunt fără preț, că n'au nici o valoare. Le aruncai în coș și spusei servitorului ca odinioară:

— Aruncă cioburile la gunoiu.

Apoi rămăseu dus pe gânduri. Tot ce văd în jurul meu: Bășici de săpun!.. Vedeam că gândul ce plutește deasupra lumii, deasupra cioburilor de stele, deasupra pământului nostru rece; — că cineva se arată printre raze luminoase și auzeam o voce însăpămintătoare judecând omenirea, lumea întreagă și zicând:

— Aruncați toate aceste cioburi la gunoiu.

Iaroslav Vrichlicky

Sf. Taină a Căsătoriei

(urmare din pag. 1)

jească numai trupul copilului ei și sufletul lui. De aceea a binecuvântat și a sfințit Dumnezeu dela început căsătoria și familia omenească.

Fiindcă Dumnezeu a pus în grija și paza părinților căsătoriți o comoară atât de nemărginită, Mântuitorul a dat sfințenie nouă căsătoriei, ridicându-o la cinstea de sf. Taină, și așezându-o în rândul celor șapte sf. Taine ale creștinătății.

Cele șapte sf. Taine, cum știm toți — sunt, adică, singurele fântâni ale harului dumnezeesc, ale ajutorului peste fire pe care Dumnezeu îl dă creștinilor care se apropie cu vrednicie de sf. Taine.

Mântuitorul a împrăștiat toate nedumeririle și alunecările, greșelile și întunecimea ce învăluiră căsătoria înainte de venirea Sa în lume. Rătăcirile omenirii în jurul căsătoriei și a familiei au fost multe și grele, în toată vremea păgânismului. La unele popoare bărbatul avea mai multe femei; la altele femeia era adevărată roabă; la altele copilul era socotit ca o proprietate materială a părinților, și puteau face cu el ce voiau, chiar să-l și omoare, fără ca legile de atunci să-i tragă la răspundere. Până și jidovii, — pe care Dumnezeu îi ducea de mână ca popor ales din care avea să se nască Mântuitorul — ajunseră să aibă — cei mai bogați — mai multe femei, și chiar și ei îngăduiau uneori despărțirea, desfacerea căsătoriei, deși în cartea întâia a Legii lor, în Cartea Facerii, se spunea: „Și vor fi amândoi un trup” (bărbatul și femeia). Dar dacă din căsătorie, doi ajung „un singur trup”, e limpede că ei nu se mai pot despărți, căci aceasta ar însemna moartea. Un singur trup tăiat în două nu mai poate trăi.

Deși jidovii cunoșteau acest adevăr, totuși pilda păgânilor ca și patimile lor proprii, i-au îndemnat să strice nedespărțirea căsătoriei.

Mântuitorul a restabilit adevărul în jurul căsătoriei când fariseii și cărturarii l-au întrebat când poate bărbatul să se despartă de femeie?

Domnul Isus le-a arătat că „dintru început n'a fost așa”, și că trebuie reșezată căsătoria în cinstea care a pus-o Dumnezeu, că „cine-și lasă pe nevastă-sa și ia pe alta, preacurvește, și cine o ia, (se însoară) cu cea lăsată de bărbat, preacurvește”. Căsătoria nu se poate despărți, ea este indisolubilă: „Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă”.

Prin această învățătură și po-

runcă a așezat Mântuitorul căsătoria creștină în rândul celor șapte sf. Taine, și i-a dat elementele constitutive, pietrele de temelie: un bărbat și o femeie, — nu mai mulți și nu mai multe — legați prin iubire și voință de a trăi împreună toată viața, — nu siliți de alții, nici din interes — păstrându-și credința împrumutată toate zilele vieții lor. Această căsătorie, „cum a fost la început”, a binecuvântat-o din nou Domnul Isus la Nunta din Cana Galilei, și a ridicat-o între cele șapte sf. Taine, vărsând în ea izvoare de nenumărate daruri, întemeind astfel familia creștină.

Căsătoria creștină este deci mai mult, mai de preț, mai sfântă și mai ocrotitoare decât căsătoria păgânilor, sau, peste tot, căsătoria între necreștini. După învățătura sf. Pavel, căsătoria între creștini închipuie și legătura între Domnul Hristos și Biserica. În Apostolul dela căsătorie se citește de fiecare dată: „Bărbatilor, iubiți-vă femeile voastre ca și trupurile voastre, ca și Hristos Biserica”. „Taina aceasta mare este, iară eu vorbesc de Hristos și de Biserica”.

În temeiul învățaturii Domnului, apostolii n'au vorbit niciodată decât de „un bărbat și o femeie în căsătorie”, arătând atât datoritiile bărbatului cât și pe ale femeii, ale soției. Ei au propovăduit căsătoria curată, cinstită și nedeslegată până la moarte „purând unul sarcina celuilalt”. Biserica în toate timpurile a susținut și a poruncit indisolubilitatea căsătoriei creștinești adevărate.

I. Agărbiceanu

Popas duminical

— „Precum iertăm și noi” —

Și a zis Domnul odată
Pilda asta minunată:
Asemenea o să fie
Și cereasca împărăție
Unui om — mare împărat —
Ce slugile și-a chemat,
Seama vrând a le lua;
I-au adus 'nainte sa
Pe-unul care trebuia,
Zece mii talanți să-i dea.
Sluga neputând plăti,
Atunci Domnul porunci,
Ca pe el, femeie, prunci,
Sclavi să-i vândă chiar atunci
Și vânzându-i și-avuția,
Să-și plătească datoria.
Sluga, la pământ căzând,
I se închina zicând:
— „Dă-mi răgaz, dacă se poate,
„Doamne I, și-ți voi plăti toate!”
Domnul liber l-a lăsat,
Datoria i-a iertat,
Sluga dela el ieși,
Dar afară întâlni
Pe-unul ce-i ceruse suma
De dinari o sută numa.
Și pe acela el prinzându-l,
Așa-i zise sugrumându-l:
„Să-mi plătești ce-mi ești dator,
„Dacă nu, eu te omor!”

Tânărul reformator și bătrâna înțelepciune

Reformatorul: Păcat că nouă, tinerilor reformatori, ni se leagă mâinile și nu ni se dă voie să reorganizăm — după ideile noastre noi — biserica, statul, lumea.

Înțelepciunea: Există un bine pentru care nimeni nu-ți încatușează mâinile, numai dacă ți le legi singur.

Reformatorul: Dar cum pot sta rece, nepăsător, când văd lumea tiranizată de întuneric, de prostie, de neadevăr — acolo unde lumina, înțelepciunea și dreptatea ar trebui să domnească?

Înțelepciunea: Dacă vrei să gonești întunericul, prostia și nedreptatea din lume, trebuie s'o iei dela început.

Reformatorul: Păi nici că se poate face altfel, decât s'o iau dela început.

Înțelepciunea: Dar până acum ai început dela coadă. Tu vrei să introduci în lume lumină și în tine e atâta întuneric. Gonește mai întâiu din tine neștiința și nedreptățile și abia atunci vei putea răspândi în jurul tău lumină, știință, dreptate și bună orânduială.

Tânărul reformator se întoarse în coliba lui și începu să se reformeze pe sine. După ce își lumină creierul, citind și muncind foarte mult, își reformă coliba și curtea lui. După ce totul era în bună regulă, coliba lui strălucea ca un soare, răspândind în toată țara lumină, știință, dreptate și bună orânduială.

După Ioan Michel Saller

Sfântă Fecioară

Uitată'n lumea largă
Eu fața mea o 'ndrept,
Spre fața Ta Fecioară;
Rugile se strecoară
La îngerii ce-aștept.

Plecată, umilită,
Ingenunchiată greu,
Când inima mă doare;
Dar, azi e sărbătoare
Și vede Dumnezeu.

Prea Bună Născătoare,
Că vieța-i deșartă . . .
O simt în vine rece
Și searbădă cum trece;
De mult... mă poartă.

Tu Mam' adevărată
Atuncia când adorm,
Blândă . . . aplecată,
Spre fața mea curată,
Mă 'mbrățișezi în somn.

Eu am simțit atâta
Și plâng de-atâția ani,
Vieța mea străină
Și inima haină,
Sub umbră de castani.

Fecioară Preacurată
Ascultă-mă îți cer,
Ești singură cu mine
Durerea din ruine
Mă umple de mister.

Liana Călin

ȘARPELE

(Urmare din pagina 1)

ospățul simțurilor nu sunt decât mușcături nevindecabile ale șarpelui ispitei.

Când se plimbă în tine gânduri necurate, e șarpele. Când ispita îți iese în cale pe ulița idealului, e șarpele. Când pășești pe drumul plăcerilor, te târăști alătura de șarpe.

Șarpele, dascălul răului, vrea să te prezent în toate visele și nopțile noastre, în toate gândurile și zilele noastre. De aceea glasul Domnului l-a blestemat „între toate animalele și între toate fiarele câmpului” (Facerea 3, 14).

Ferește-te de șarpele ispitei. Iadul va deschide cea mai mare poartă pentru cei ce vor pași pe urma cozii lui.

Voința cerului să fie zid de oțel în jurul sufletului tău. Din fața porților ispita, cu coada între picioare, își va face calea întoarsă.

Nu mai fiți reci ca pielea șarpelui. Inima ce arde în focul dragostei divine va fi scutită de șerpilor ispitelor și va putea în pace să răspândească în jurul său strălucirea bucuriei Domnului.

Până când șarpele ispitei va găsi sălaș în inima omului, Dumnezeu va fi departe și binecuvântarea Lui va întârzi.

ANTON CRIȘAN

ION PUȘCĂȘIU

Să fim și noi buni

Toți am voi să avem o viață bună, liniștită și să nu ducem lipsă de nimic.

Dacă vrem binele, să ne facem buni. Altfel tot din rău în mai rău vom da. Un prizonier de războiu, care se află și în prezent în Belgia, ne dă o lecție foarte bună, care cred că ar fi bine să fie cunoscută. E o pildă grăitoare.

După ce scrie soției și copiilor despre seceta de care a auzit că a fost în România, continuă: „Pe aici a fost vreme bună și ploaie și timp cu vânt, dar aici nu bate gheața ca și la noi în România că și oamenii sunt mai buni, că aici își lasă sculele — (uneltele de

lucru) — și hainele la câmp și nu le fură; nimeni, dar la noi le fură și și banii dacă un om este dator cu bani la altul și vine să-i aducă acasă și nu-l găsește acasă îi pune banii pe fereastră până vine omul, sau pe țârnaț, sau la poartă în drum și nu se teme că i-a lua nimeni că nu se nici gândesc săi ieie cineva că toți sunt de omenie.

Suciu Ioan

Intr'adevăr, dacă ne vom face și noi toți „oameni de omenie“ oameni buni, cinstind și împlinind poruncile Domnului, vom avea o viață bună, liniștită și toate cele de lipsă, le vom avea din belșug.

Pr. I. M.

Nașterea Sfintei Fecioare

(urmăre din pag. 1)

de buna puterea șarpelui. — În jurul capului Său are o cunună de douăsprezece stele; ele sunt virtuțile tuturor celor aleși, care o încoronează pe ea, căci toți cei aleși s'au sfințit prin iubirea și scutul Ei.

Mai mult! După învățătura Bisericii, printr'un dar deosebit al lui Dumnezeu, sf. Fecioară, chiar înainte de naștere a avut lumina înțelegerii, inima i-a fost plină de iubire arzătoare, iar voința sa liberă era gata de a face voia lui Dumnezeu. Astfel

Ea se naște plină de merite personale, pe care nu le-au putut câștiga nici cei mai mari sfinți.

S'ar putea oare să nu ne bucurăm în tața leagănelui, care cuprinde o așa de mare comoară?

Ne bucurăm și cântăm împreună cu Biserica: „Nașterea ta Născătoare de Dumnezeu, bucurie a vestit la toată lumea: că din Tine a răsărit Soarele Dreptății, Hristos Dumnezeu nostru“.

Pr. N. Pura

Fel de fel

La sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, Sâmbătă și Duminică (14 și 15 Septembrie) se vor ține Misiuni Sfinte în comuna Făureni (Căuaci) județul Cluj, conduse de părintele Vasile Chindriș. Cu această ocazie se vor sfinți două cruci, una la marginea drumului de țară și cealaltă în centrul comunei. Frații și surorile din Ordinul Sfintei Pocăințe (terțiarii) de prin împrejurimi sunt invitați a lua parte.

Din mai multe părți ne-au sosit știri că mâini criminale sparg sf. biserici, jefuindu-le și profanându-le. Frații slujitori ai altarelor, preoții, curatoratul și senatul bisericesc, să ia măsurile convenite de pază.

În China hârțuielele se țin lanț. Patru avioane ale forțelor Komintangului, sburând deasupra localității Hwayan, au bombardat spitalul „Pacea internațională“. Un camion încărcat cu mărfuri, trimise de U. N. R. A. a fost distrus. Mai mulți medici americani au fost uciși.

În ședința de ieri comisia politică teritorială, care a fost prezidată de către delegatul jugoslav, d. Sinisa Stancovici, a stabilit granițele ungare față de Jugoslavia, de Austria, de România și de Uniunea Sovietică. După o scurtă discuție

în privința articolului prim al proiectului de tratat, a fost adoptat primul punct al tratatului, care spune că frontierele Ungariei față de Jugoslavia și de Austria, vor fi acelea din Ianuarie 1938.

Apoi a fost adoptat al doilea punct care anulează hotărârile dela Viena și restabilirea vechei frontiere dintre România și Ungaria.

Delegația română de la conferința de pace a depus o coroană pe mormântul eroului necunoscut din Paris.

Gvernul italian a prezentat un memoriu conferinței de pace, cerând ca în cazul când toate coloniile italiene ar fi luate, statul italian să primească despăgubiri în valoare de 280 milioane franci francezi, în schimbul capitalurilor italiene investite pentru propășirea acestor colonii.

Italia a cerut conferinței de pace ca platoul Mont-Seni să nu fie cedat Franței.

Conferința de la Londra pentru Palestina se va ține la 9 Septembrie, când se va decide viitorul acestei țări.

La Calcuta, în India, în urma unor ciocniri, numărul victimelor

în morți și răniți, trece de câteva mii.

România n'a fost recunoscută cobeligerantă. Deasemenea nici Bulgaria.

Jugoslavia cere Italiei 1300 milioane dolari, despăgubiri de războiu.

În urma plebiscitului din Grecia 75 la sută din voturi sunt pentru înapoierea regelui George.

La Nissa a fost prins marele spion nazist Jean Rancourt. El a activat mai ales prin Italia. În timpul procesului spionul a făcut declarații senzaționale în fața judecării a afirmat că dacă va fi pus în libertate, va destăinui următoarele:

1. Reședința actuală a lui Hitler, numele sub care acesta se ascunde și figura lui nouă pe care fostul Führer a obținut-o în urma unei operații.

2. Locul unde e ascuns marele stat major al Wehrwolf-ului, și
3. Locul unde fruntașii nazisti au ascuns averi considerabile.

Propunerile acestui mare spion au stârnit o vâlvă nespasă. Urmează să se vadă dacă aceste destăinuiri corespund adevărului.

Comisiunea economică pentru Balcani a aprobat cererea Poloniei, care cere României înapoierea tuturor bunurilor aduse în țara noastră de trupele poloneze și refugiații veniți la noi în Septembrie 1939.

A început din nou examinarea chestiunii frontierei italo-jugoslave și a Triestului.

Germanii din Ungaria se repatriază în zona americană de ocupație din Germania. Din cei 320 mii de germani, 120 mii au sosit deja la destinație.

Dezarmarea Germaniei a fost completată. Chiar dacă Germanii ar fi lăsați să facă ce vreau, ei nu ar putea dezvolta potențialul de războiu în viitorii zece ani. Dezarmarea spirituală a rămas însă în urmă. Atitudinea poporului german față de democrație nu s'a schimbat, după cum declară guvernatorul zonei americane de ocupație din Germania.

Franța cere ca: 1. Regiunea Sarre (și cărbunele ei) să fie franceză pentru todeauna. 2. Ruhr, arsenalul Germaniei, să nu mai facă parte din Germania. 3. Renania, baza invaziilor germane, să fie separată de Reich și ocupată militaricește de forțele înaliate.

Gvernul cehoslovac acuza Ungaria că a călcat acordul privitor la schimbul de populație, printru că autoritățile centrale și locale ungare terorizează pe față pe slovacii din Ungaria.

Postul de radio Paris anunță că s'au produs încăerări, în apropiere de Veneția, între civilii italieni și militarii britanici. Sunt câțiva morți și mai mulți răniți.

În Oltenia și Banat, anul acesta a fost cea mai bună recoltă de grâu.

Orașul Arad a fost bătuit zilele trecute de o furună nemaipomenită în acea regiune.

Data alegerilor a fost fixată — după unele informații — pentru 10 Noembrie.

Ministerul Educației Naționale face cunoscut că școlile primare se deschid în mod precis la 15 Sep-

tembrie. Directorii școlilor primare sunt obligați să fie prezenți la post începând de la această dată.

Ministerul de Finanțe a fost autorizat a bate și pune în circulație, prin Monetăria națională monete jubiliare de argint de 100.000 lei. Monetele vor avea 70 la sută argint. Emisiunea inițială e de 90 miliarde.

Partidele politice au primit semnele electorale. Blocul Partidelor Democratice „Soarele“ (un cerc cu raze); Partidul Comunist Român „Secerea și ciocanul“; Partidul Național Popular „Crucea“; Frontul Plugarilor „Secerea“; Partidul Național Țărănesc (Anton Alexandrescu) „Cercul“; Partidul Național Liberal (Tătărescu) „O linie dreaptă“ culcată; Partidul Național Țărănesc (Iuliu Maniu) „Ochiul“; Partidul Național Liberal (C. I. C. Brătianu) semnul »L« (unghiul drept); și Grupul Partidelor Unite (Maniu și Brătianu) „Casa“.

În județele în care a bătuit seceta s'a hotărât ca în cel mult șapte zile să se trimită 40-50 vagoane de grâu. S'a alocat pentru colectarea cerealelor și a vitelor suma de 500 miliarde lei.

Vom importa porumb în anul acesta din URSS, Bulgaria și Jugoslavia.

Ministerul de Finanțe lucrează în prezent la stabilirea impunerilor pe proprietățile agricole. Decretul lege se va publica la 15 Septembrie.

Numărul medicilor din România este de 8500. Dintre aceștia 3115 sunt în București, 2145 în municipii, 1500 în orașele capitale de județ și târgușoare și numai 1000 la sate. În capitală avem un medic la 225 de locuitori, iar la sate un medic la 10.000 locuitori.

Prețul sfeclei de zahăr s'a fixat la suma de 10.000.000 lei vagonul. În caz că acest preț rămâne definitiv, costul unui kg. de zahăr va fi de aproximativ 30.000 lei.

Prețul seminței de floarea soarelui s'a fixat la 4.500.000 lei vagonul, de unde urmează că un kg. ulei va costa aproximativ 30.000 lei.

Școală de cântăreți. La Blaj înțeleg încă din anul trecut o școală de cântăreți bisericești. Durează trei ani; doi de teorie și practică în școală și unul de practică în parohie. La această școală se primesc numai tineri de religie română unită, în vârstă de 18-26 ani. Pentru anul școlar 1946-47 cererile trebuie înaintate până la 24 Sept. c. Cei ce doresc să urmeze această școală pot cere informații mai amănunțite Mitropoliei unite dela Blaj.

La București s'a inaugurat un nou post de radio difuziune „România Liberă“, care emite zilnic între orele 12-14 și 18,30-21, pe lungimea de undă 48,5 m.

Aviz

Direcțiunea Institutului Congregației „Maicii Domnului“, Cluj Str. Avram Iancu Nr. 74, aduce la cunoștința tuturor celor interesați că locurile în internat pentru anul școlar 1946/1947 nu se vor rezerva decât acelorora cari își înaintează cererea de înscriere.

Cererile vor fi însoțite de suma de 80.000 (optzeci mii) lei, avans din taxă.

DIRECȚIUNEA